

MOSKOVAN PUOLUEVIIKON TULOKSET JA MEIDÄN TEHTÄVÄMME

Puolueviikon aikana Moskovassa kirjoitettiin puolueeseen 13.600 henkeä.

Tämä menestys on suurenmoinen, täysin odottamaton. Koko porvaristo ja varsinkin kaupungin pikkuporvaristo, siinä luvussa myös etuoikeutetun, „herra”-asemansa menetystä surevat specialistit, virkamiehet ja toimihenkilöt — koko tuo väki on nimenomaan viime aikoina, nimenomaan Moskovon puolueviikon aikana tehnyt kaikkensa levittääkseen paniikkia, ennustanut pikaista tuhoa Neuvostovallalle, pikaista voittoa Denikinille.

Ja millä suurenmoisella taidolla tuo „intelligentti” väki osaakaan käytellä tällaista paniikin levittämistä aseenaan! Se näet on toden teolla muodostunut porvariston aseeksi sen luokkataistelussa proletariaattia vastaan. Nykyisen ajankohdan kaltaisina hetkinä pikkuporvaristo yhtyy suurporvariston kanssa „yhdeksi taantumukseksi massaksi” ja tarttuu „kiihkeästi” tähän aseeseen.

Tavattoman soveliaan maaperän porvariston juoruille, porvariston ilkeämielisille huhuille, porvariston kylvämälle paniikille tarjosi juuri Moskova, missä kauppiasainekset olivat erikoisen voimakkaita, minne oli keskittynyt eniten riistäjiä, tilanherroja, kapitalisteja, koroillaeläjiä, minne kapitalistinen kehitys oli kerännyt joukoittain porvarillista sivistyneistöä ja minne valtion keskushallinnosta johdettua oli kasaantunut erittäin runsaasti virkamieskuntaa. „Momentti”, jolloin tapahtui Denikinin ja Judenitshin onnistunut hyökkäys, myötävaikutti tavattomasti tämän porvariston aseeseen „menestyksiin”.

Ja kuitenkin proletaarijoukoista, jotka ovat nähneet Denikinin „menestykset” ja ovat tietoisia kaikista juuri

tällä hetkellä kommunistin nimeen ja asemaan liittyvistä vaikeuksista, rasituksista ja vaaroista, on noussut tuhansia ja taas tuhansia kommunistien puolueen täydennykseksi, ottaakseen harteilleen niin uskomattoman raskaan taakan kuin valtion johtamisen.

Neuvostovallan menestys, puolueemme menestys on suorastaan suurenmoinen!

Tämä menestys on pääkaupungin väestölle ja edelleen koko tasavallalle ja koko maailmalle todistuksena ja havainnollisena osoituksena siitä, että juuri proletariaatin syvissä riveissä, juuri työtätekevien joukkojen aitojen edustajien keskuudessa on Neuvostovallan luotettavin voiman ja lujouden lähde. Tällä menestyksellä, uusien jäsenten vapaaehtoisella kirjoittautumisella puolueen riveihin proletariaatin diktatuuri toi suurimpien vaikeuksien ja vaarojen hetkellä esille käytännössä *sen puolensa*, jota viholliset härkäpäisesti kieltäytyvät näkemästä ja jota eniten arvostavat ne, jotka todella toivovat työn vapautumista pääoman ikeestä, nimittäin sen erikoisen voimakkaan *moraalisen* (sanan parhaassa merkityksessä) vaikutuksen, joka proletariaatilla (valtiovaltaa hallussaan pitävällä proletariaatilla) on joukkoihin, se toi esille tuon moraalisen vaikutuksen *keinot*.

Proletariaatin tietoisimmat kerrokset, joiden käsissä on valtiovalta, ovat toiminnallaan näyttäneet työtätekeville joukoille, näyttäneet kahden vuoden kuluessa (mikä on suunnattoman pitkä aika, kun otetaan huomioon poliittisen kehityksemme tavaton nopeus) niin *esikuvallista* uskollisuutta työtätekevien eduille, niin suurta tarmokkuutta taistellessaan työtätekevien vihollisia (ylipäänsä kaikkia riistäjiä ja muun muassa „omistajia” sekä keinottelijoita) vastaan, niin suurta lujutta raskaimpien koettelemusten hetkinä, niin rajatonta urhoollisuutta torjuessaan maailman imperialismin saalistushyökkäyksiä, että *pelkästään* työläisten ja talonpoikien *myötätuntokin* omaa kärkijoukkoaan kohtaan on kyennyt *tekemään ihmeitä*.

Sillä ihme se on, kun työläiset, jotka ovat kärsineet tavatonta nälkää ja vilua, kokeneet taloudellisen hävityksen rasituksia ja kurjuutta, säilyttävät kaiken henkisen reippautensa, kaiken uskollisuutensa Neuvostovallalle, kaiken sankarillisen tarmokkuutensa ja uhrivalmiutensa, eikä siinä kyllin, he ottavat kaikesta harjaantumattomuudestaan

ja kokemattomuudestaan huolimatta harteilleen vielä valtiolaivan ohjaamisen raskaan taakan! Ja tämä tapahtuu hetkellä, jolloin myrsky on yltenyt pahimpaan raivoonsa...

Proletaarisen vallankumouksemme historia on täynnä tällaisia ihmeitä. Tällaiset ihmeet johtavat varmasti ja ehdottomasti yleismaailmallisen Neuvostotasavallan täydelliseen voittoon, olkoot erilliset koettelemukset kuinka raskaita tahansa.

Meidän on nyt huolehdittava siitä, että uusia puolueen jäseniä käytetään *oikein*. Tälle tehtävälle on omistettava erityisen suurta huomiota, sillä tämä tehtävä on vaikea, se on uusi eikä sitä käy ratkaiseminen vanhojen kaavojen mukaan.

Kapitalismi on tukahduttanut, polkenut ja murskannut joukoittain työväen ja työtätekevän talonpoikaiston keskuudesta lähtöisin olleita lahjakkaita ihmisiä. Nuo lahjakkaat ihmiset sortuivat puutteen ja kurjuuden, ihmisarvoa häpäisevän pilkanteon murtamina. Velvollisuutemme on nyt osata löytää nuo lahjakkaat ihmiset ja asettaa heidät työhön. Useimmat uudet jäsenet, jotka liittyivät puolueeseen puolueviikon aikana, ovat tietenkin kokemattomia, ja heiltä puuttuu valtion hallinnassa tarvittavaa taitoa. Mutta varmaa on sekin, että he ovat mitä uskollisimpia, vilpittömiä ja kyvykkäimpiä ihmisiä niistä yhteiskuntakerroksista, jotka kapitalismi piti luonnonvastaisesti *alhaalla*, teki „alhaiso”-kerroksiksi, esti kohoamasta ylemmäksi. Ja voimaa, reippautta, välittömyyttä, karaistuneisuutta ja vilpittömyyttä heissä on *enemmän* kuin muissa.

Tästä seuraa, että kaikkien puoluejärjestöjen on erityisesti harkittava näiden uusien puolueen jäsenten käyttämistä. On *rohkeammin* annettava heille mahdollisimman monipuolisia valtiollisia tehtäviä, kokeiltava pikemmin heitä käytännössä.

Rohkeutta ei tietenkään pidä käsittää siten, että vasta-alkajille uskotaan *oitis* vastuunalaisia toimia, vaikka heiltä puuttuu niiden hoitamiseen tarvittavaa asiantuntemusta. Rohkeutta tarvitaan byrokratian vastustamisen mielessä, sillä puolueohjelmamme ei ole suotta asettanut täysin selvästi kysymystä tietynlaisen byrokratian uudestisyntymisen syistä ja vastatoimenpiteistä sen voittamiseksi. Rohkeutta tarvitaan ensiksikin siinä mielessä, että uudet puolueen jäsenet, jotka tuntevat mainiosti kansanjoukkojen aseman,

niiden tarpeet ja niiden vaatimukset, järjestetään *valvo-*
maan toimihenkilöitä, virkamiehiä ja asiantuntijoita. Roh-
keutta tarvitaan siinä mielessä, että näille vasta-alkajille
on annettava *viipymättä* tilaisuus kykyjensä soveltamiseen,
taitonsa näyttämiseen *laajalla* työkentällä. Rohkeutta tarvi-
taan tavanomaisten kaavojen murtamiseen (meilläkin on
havaittavissa — valitettavasti useinkin! — ylenpalttista
arkuutta silloin kun pitäisi rikkoa säädettyjä neuvostolaisia
kaavoja, vaikka niiden „säätäjät” eivät aina olekaan tietoi-
sia kommunisteja, vaan entisiä virkamiehiä ja toimihenkilöitä); rohkeutta tarvitaan siinä mielessä, että ollaan val-
miita siirtämään vallankumouksellisella ripeydellä uusia
puolueen jäseniä uuteen työhön, jotta voitaisiin nopeammin
kokeilla heitä ja pikemmin löytää heille parhaiten soveltuva
paikka.

Monissa tapauksissa uusia puolueen jäseniä voidaan
asettaa sellaisiin toimiin, joissa nämä puolueen jäsenet,
valvoessaan sitä, kuinka tunnollisesti vanhat virkamiehet
toimittavat tehtäviään, perehtyvät nopeasti asioihin ja voi-
vat ryhtyä itsenäisesti hoitamaan niitä. Toisissa tapauk-
sissa heidät voidaan asettaa sellaisiin toimiin, että saa-
daan uudistumaan ja elpymään yhdyssiteet yhtäältä työläis-
ja talonpoikaisjoukkojen ja toisaalta valtiokoneiston välillä.
Meidän teollisissa „pää- ja keskushallinnoissamme”, mei-
dän maataloutta harjoittavilla „neuvostotiloillamme” on
paljon, vielä liian paljon sabotiojia, naamioituneita tilan-
herroja ja kapitalisteja, jotka vahingoittavat kaikin tavoin
Neuvostovaltaa. Kokeneiden puolueyöntekijäin taidon
tulee ilmetä sekä keskuksessa että maaseudulla siinä, että
he käyttävät mahdollisimman tehokkaasti uusia vereksiä
puoluevoimia päättäväisessä taistelussa tätä pahaä vas-
taan.

Neuvostotasavallan täytyy muodostua yhtenäiseksi soti-
lasleiriksi, sen on jännitettävä äärimmilleen voimansa, käy-
tettävä niitä mahdollisimman säästeliäästi, supistettava
mahdollisimman vähiin kaikkalainen kansliakankeus, kaik-
kinaiset tarpeettomat muodollisuudet, yksinkertaistettava
virastokoneistoa mahdollisimman paljon ja tuotava se mah-
dollisimman lähelle joukkojen tarpeita, ja myös saatava
aikaan, että joukot oppivat ymmärtämään tämän koneiston
toimintaa, oppivat itsenäisesti osallistumaan tämän koneis-
ton toimintaan.

Vanhoja puolueen jäseniä mobilisoidaan voimaperäisesti työhön sotilasalalle. Tätä työtä ei saa millään muotoa hellittää, vaan sitä on tehostettava tehostamasta päästyäkin. Mutta saavuttaaksemme menestystä sodassa meidän on samalla parannettava, verestettävä ja yksinkertaistettava siviilihallintokoneistoamme.

Sodassa voittaa se, jolla on enemmän reservejä, enemmän voimavaroja, enemmän kestävyyttä kansan syvissä riveissä.

Meillä on kaikkea tätä enemmän kuin valkoisilla, enemmän kuin „maailman mahtavimmalla” englantilais-ranskalaisella imperialismilla, tuolla savijalkajättiläisellä. Meillä on tätä kaikkea enemmän, sillä me voimme ammentaa ja tulemme vielä kauan ammentamaan voimia yhä syvemältä työläisten ja työtätekevien talonpoikien keskuudesta, niiden luokkien keskuudesta, jotka olivat kapitalismin sortamia ja muodostavat kaikkialla väestön valtaenemistön. Me voimme ammentaa tästä mitä laajimmasta säiliöstä, sillä se antaa meille kaikkein vilpittömimpiä, elämän koettelemusten karaisemia, työläisille ja talonpojille läheimpiä johtajia, jotka ohjaavat heitä sosialismin rakentamisessa.

Meidän vihollisillamme, niin Venäjän porvaristolla kuin maailman porvaristollakaan, ei ole mitään, mikä muistutaisi edes kaukaisesti tätä voimasäiliötä, maaperä huojuu yhä enemmän niiden jalkojen alla, niiden entiset kannattajat työläisten ja talonpoikien joukosta kääntävät yhä laajemmin joukoin niille selkänsä.

Juuri siksi on viime kädessä koko maailman Neuvostovaltion voitto taattu ja väistämätön.

Lokakuun 21 pnä 1919.

„Izvestija TsK RKP(b)” № 7,
lokakuun 22 pnä 1919
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan
„Izvestija, TsK RKP(b)” lehtisen
tekstin mukaan